

ДИМИТЬ ТУМАН

Слова Олександра Богачука

Помірно, з душою

Соло

mf

Дав-

7   Б   М   7   М

(*a tempo*)

-но, дав-но від-пла - ка-ли вдо - ви - ці і дим вій-ни роз-тав у зморш-ках

(*a tempo*)

М

М

7

М

7

ран, а ма - ти жде і біль пе - че зі - ни - ці. Ди-

М   7   Б   7   Б

- мить ту-ман, ди-мить ту - ман...

mf

А ма - ти жде зі -

і біль пе-че зі -

M 7 M M M

1 *mf*
 Ди -

- ни - Ди - мить тууман, ди-мить ту - ман...

- ни - ці.

M M 7

2 Соло

rit. *mf*

6 - 8 12:8
Ha

2

rit.

- ман...

rit.

6 - 8 12:8
8 12:8

2

rit.

Б

6 - 8 12:8
8 12:8

3

dim. poco a poco

pp

- ман... А... *dim. poco a poco* А... *pp*
ту - ман...

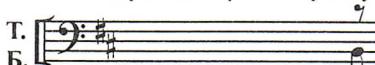
3

dim. poco a poco

pp

M M M M

Варіант для третього куплету

T. *mf*

Б.

На ній цві - те не - зла - ма - на ка - ли - на, bla -

- китъ о - зер і ко - ло - си - стий лан. I ма - ти знов хо - ва со - роч - ку

си - на - ди - мить ту - ман, ди - мить ту - ман...

Давно, давно відплакали вдовиці
І дим війни розстав у зморшках ран,
А мати жде і біль пече зіниці.
Димить туман, димить туман...

| Двічі

Дісталася знов зі скрині вишиванку,
Що так любив носити син Іван,
Зникає день в манливому серпанку...
Димить туман, димить туман...

| Двічі

На ній цвіте незламана калина,
Блакить озер і колосистий лан.
І мати знов хова сорочку сина —
Димить туман, димить туман...

| Двічі